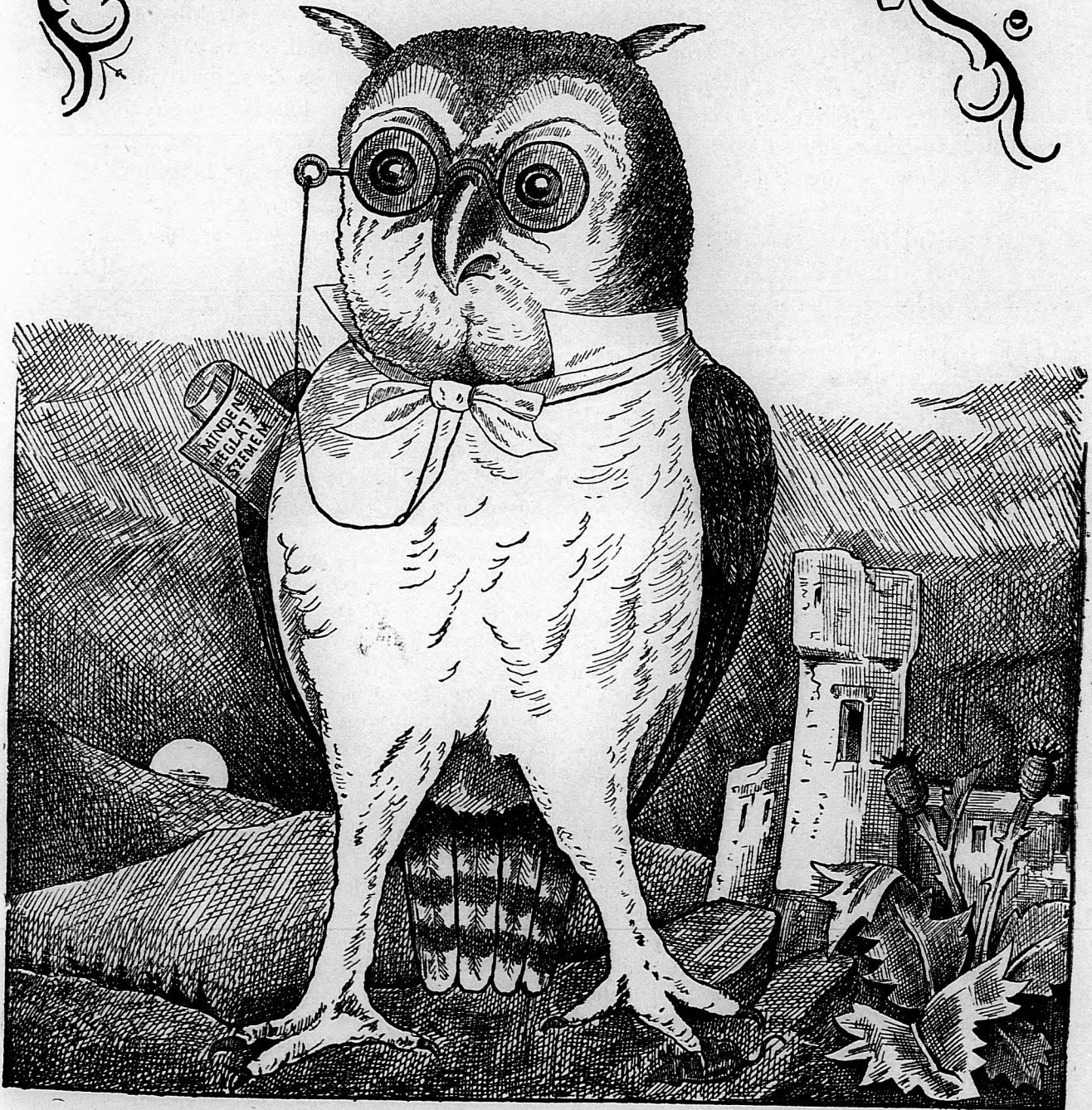


# BAGOLY



FELELŐS SZERKESZTŐ ÉS KIADÓ-TULAJDONOS :  
 LOVASSY ANDOR.  
 SZERKESZTŐSÉGI IRODA ÉS KIADÓHIVATAL :  
 NAGYVÁRAD, URI-UTCZA 5. SZÁM  
 LANG JÓZSEF KÖNYVNYOMDAJA.

Megjelenik vasárnaponként.

ELŐFIZETÉSI ÁRA :

Egész évre	-----	8	frt.
Fél évre	-----	4	>
Negyedévre	-----	2	>

Egyes szám ára 16 kr.

## RECZEP CZIÓ.

Nagyon helyes és nagyon jó,  
Hadd legyen hát reczepczió!  
Mi közöttünk úgy sincsen még  
Testvériség, egyenlőség.  
Pedig régen kellett volna  
Magyart oltani zsidóba  
És a zsidót a magyarba.  
Nagy szükség lett volna arra,  
Hogy frissebb vér legyen hintve  
Petyhüdt, ernyedte ereinkbe.  
Odvás törzsbe oltott ágak  
Kizöldülnek s újra támad  
Más ivadék, más sarjadék,  
Melyen új rügy fakad elég.

Ősi virtus, hogy haragszunk  
Testvérinkre; de elalszunk;  
Alsunk mélyen, szundikálunk,  
Mindent csak a multtól várunk;  
Nem gondolunk a jövőre,  
Lassan haladunk előre  
S a ki velünk együtt küzdött,  
A közzé dobjuk az üszköt.  
Nagyon helyes és nagyon jó,  
Hadd legyen hát reczepczió.  
Vegyüljön a vérünk s pénzünk,  
És a sorssal szembe nézzünk;  
Ez a két faj forrjon össze,  
Gyűlölség ne legyen közte.

BAGOLY.

## NAGY IDŐK NAGY EMBEREK.

## LEGIFJABB GRÓF TELEKI SÁNDOR.

Motto: Ég a kunyhó, ropog a nád.

Született *Párisban*, annakidejében: kicsi korától kezdve előkelő, uri társaságban forgott; III-ik *Napoleon* volt a keresztapja, *Michel* Lujza a keresztanyja, az öreg *Dumas* pólyázta, *Hugó* Viktor baraczkolta.

Mikor a kis *Sándor* gróf félesztendő volt, édes atyja, a legbátrabb ezredes, felcsapott garibaldistának; a kemény szívű katona az apró vitézt is belepakolta egy puttonyba és elvitte magával a csatatérre.

Egy öreg markotányosné lett a dajkája, a ki prófonttal hizlalta és polentával tömte tele.

Golyók füttyöltek a pólyája körül, kartácsok ropogtak a dunyhája alatt.

Szicília, Kalábria és Nápoly bércei viszhangoztak a magyar ifju főrangú ordításától; azonban ne higgye senki, hogy félt ő a haláltól; dehogyan félt, csak unta magát: a puttonyban és haragudott a talján legyekre, melyek az orrahegyét csiklandozták.

Mikor a szicíliai hadjáratból visszatértek a szabadsághősök, a kis *Teleki* bubát az a kitüntetés érte, hogy *Garibaldi* saját kezüleg fürösztötte meg a tengerben.

Ekkor szólalt meg legelebb s a csodagyermek, elkezdte dalolni azt a nótát, hogy: *Keserű víz, nem hittem, hogy ídes lgy.*

Mikor a lesidősebb *Teleki* megkapta az amnestiát, a legfiatalabb is hazajött vele együtt.

Kurucz magyar fiu lett belőle; együtt labdázott a nagybányai diákokkal és azokkal együtt tépte ki a koltói koltók tollát.

Később mikor felcseperedett és vadászni kezdett, nem elégedett meg a koltó-tollal, hanem a zsákmányul ejtett gémekek püspökfalatjából tépte ki a kokárdát és gémtollas kalapot viselt.

Általában a *Széki* Telekieknek kedvencz madaruk a gém; pedig nem igen rajongnak a vízért; valamennyi *Teleki* láng és tűz; de legjobban hevül a legifjabb *Sándor*; ő *tűzér-önkéntes* is volt, az igaz, hogy csak strázsamesterséggel vitte fel, de annak is ő az oka; mert egy hadgyakorlat alkalmával puska-por helyett tubákkal töltötte meg az ágyut és mikor elsütötték, valamennyi generális penzióssá trüszkölte magát.

Persze hogy ő is *hosszu orrt* és kurta vasat kapott érte: hanem azért nem esihült meg; mert mikor levetette az egyenruhát, újra csak tűzész lett; beállott biztosítónak az «Első madár»-hoz.

Hanem azt is ott hagyja már; mert lelkiismeretes ember és annyira ideges lett a sok gyűlöléstől, hogy álmában is égő istállókat látott; végre is az orvosai tanácsolták neki, hogy válasszon más pályát; mert nem született ő aquisitőrnek, hanem urnak.

Hacsak az kell, tud ő ur is lenni; fogta tehát magát elindult mandátumot keresni.

Ment-mendégelt heted-hét országra, a kormány-partjára. *Nagy-Ilondán* azután megpihent. A felső koresma előtt elkezdett beszélni a népnek magyarul és ivott velük románul.

Természetes dolog, hogy megválasztották képviselőnek; különösen mikor megígérte, hogy nem hozza be a tyúk-adót.

A választás után való nap fáklyászenét akartak adni az ilondaiak; de ő tiltakozott a tömeges gyűjtogatás ellen, mert az egész falu a «*Magyar általánosnál*» volt biztosítva; hanem hogy a népnek kedve



Legifjabb  
Gróf Teleki Sándor.

egyen, maga tartott magának egy szál fáklyát és *Szudricsán* Mojszi csimpolyázott, hogy ne hiányozzék a zene.

A szőke gróf máskülönben nagy demokrata; bizonyosság reá az, hogy legkedvesebb eledele a paczal leves és a paszuly vastagétel; továbbá a nevét nem ypszilonnal, hanem *i*-vel írja, nyáron át pedig bocsokban jár.

A *Telekiek* római birodalmi és magyar irodalmi grófok; valamennyi pennásember; a koltói fiatal ur is forgatja a tollat; volt zszurnalista, irt verseket is; egy időben pedig a régészettel foglalkozott és állítólag ő találta meg *Milton* elveszett paradicsomát, de mióta *Nagy váradra* költözött, nem igen gondol a csorba edényekre, hanem dolgozik és tanul.

Nemsokára itt hagy bennünket, viszi fél a mandátumot; vajjon a Duna vize jobban használ-e neki mint a *Körös* vize; vajjon lesz-e ebből a derék honatyából valaha atya és vajjon mikor fog csináltatni, egy új névjegyet a legeslegifjabb Legtelekibb Sándornak?

Izé.

## A Z I F J Ó S Á G H O Z !

Irta LÜPÓT HILLINGER, fcn «Fhekete Shass».

Thi huzzátok mit irnék mást,  
Mint hozditást és bizthatást!?  
Rajtha fijók, thánczoljatok!  
A pharkét mast glanczos, radjog;  
Fhénjben ósz a *Fhekete Shass*;  
Benne shak lánj van thakarass.  
A háziór khedves ember:  
Én vadjak Lüpót *Hillinger*.  
Tsinálak a shak phokedlit;  
De azir nem khirek shemmit.  
Rajtha fijók, thánczoljatok;  
A khét szhemem finjlik, radjog;  
Én örölök tsopán azan;  
Mert a jühkhedf nekem haszan.

## Ú J D O N S Á G O K .

**Személyi hír.** *Zsuka* Mojszi bukaresti tánczmester, kedves nejjével *Csimpolya* Ariczával együtt a február 22-én tartandó *román-bálra* megérkezett.

**Új képezde.** Laptársunk az «*Arad és Vidéke*» közli, hogy a nagyvárad **baka-képezdén** a beiratások márcz. hó 1—10-ig tartanak: jelentkezhetni dr. *Konrád* Márk őrnagy urnál.

**Küry** Szegeden túri a tapsokat; melyből kap sokat.

**Szépségverseny** lesz Nagyváradon folyó hó 28-án. A szépségversenyt a tűzoltó-egylet rendezi. Ugy halljuk legtöbb kilátása van a díj elnyerésére *Ragyás* Juliska szobaleánynak: erős ellenfele azonban *Dézsa* Zsuzsa urnő, ki az «*Omnibusz*»-hoz címzett vendéglőben szakácsné.

**Az emberek lépése** Jordán hannoverai tanár évek óta méregeti a lépések hosszát. Megfigyelése szerint a rendes lépés hossza 80 centimeter; azonban a csatában 120 centimeteret is lépnek a visszavonuló vitézek.

**Légtüneti megfigyelések.** A szobában meleg van, az utcán meg hideg van.

## A L I G E T B E N .

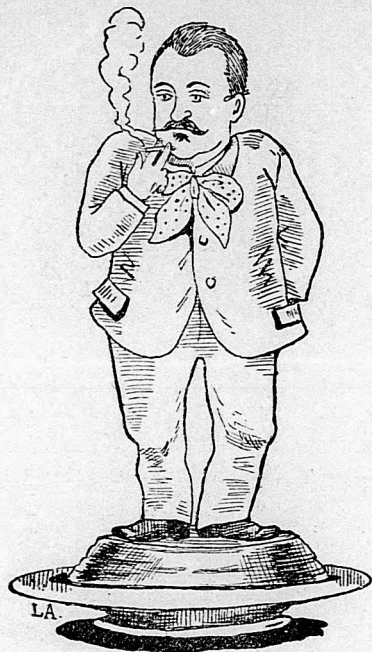
(RÁTKAY JÓZSEF ELEGIÁIBÓL.)



Na ez aztán nagysze-  
Rú;  
Most ború van, majd de-  
Rú.  
Egyik nap esik a  
Hó;  
Másik nap csúszik a  
Ló.  
Folytonosan nagy a  
Sár  
És ez én rám roppant  
Kár;  
Loesos-pocsos lesz a  
Jég;  
Recseg, ropog, ha rá-  
Mék.  
Boszant engem a sok  
Víz;  
Mert zsebemből fogy a  
Píz  
S ha az égre nézek  
Föl,  
A bubánat majd meg-  
Öl.

## É D E S S É G E K.

— Feltalálja Rusz Károly. —



Jeszusom!

Na esz mékis dészakreápl. Micsota késetelem; uty fárom és méksem érkeszik.

Petik instálom már a *Köniksfarther* páró afiszírozott is *Pécsből*, hoty a legmakasabb elhatározás expetiálfa lett.

Iken, nem soká itt lesz asz engetély és én már csináltatom is a *pületút*, mely ity szól:



*Szentpeneteki Rusz Károly*

«utfari szárító»

*Nagyfáradon*

Place tö Pémer.

Esz aszompon csak préltüdje a töppi kitüntetésnek, mert ha a prészázns nem csal, akkor falami tekorsziont is fokok kapni; lekalápp aszt mondja a kis *Károly* króf asz én kuszinom, kinek a leentő ipa ety falósákos miniszter.

Már előre kratulált nekem az öreg *Sántor* króf is, a kihesz állítólág natyon hasonlitanak a fonásaim.

Hát montom instálom aszt irta nekem asz öreg ur, hoty:

Kettes fijjam.

Eh, eh, natyon örülök, hoty — finis-finále — mekaptat a kitüntetést, szapper fene mek is értemlet aszt; mert sok előkelő tranka-flanka esett már tenálat.

Ölel és Cacánápu

asz öreg króf.

Te nemesak tőle, hanem työnkét női keszkepől is etyre-másra hossza a postás a sok kratulásziont.

Na ha esz csakutyan faló és sikerül, akkor mekhászasotom.

Pisz isten mekhászasotom; mert aszt akarom, hoty maratjon utánam faty három utfari szárító.

Márctzius másotikán metyek fel Putapestre a czuk-ráspálra.

Mektánczoltatom a *Kuklernét*, mek a *Fikusnét* és nészek ki makamnak falami félfér leányt.

Természetesen főtólok, hoty nemess letyen; mert tutfába nem akarok oltani kamélia rütyet.

Násznatyom lesz faty egy nagy ketyelmes, faty egy kis ketyelmes és főfélyek lesznek a fijjuk a kékférü szoszietáspól.

És ha mekkapom a hozományt, akkor leülünk a kerek asztalhosz és szerelmes szifem ekész heféfel kiáltom, hoty: üssük el.

## MUTATVÁNY

a «VULTURUL» című lapból.



Lapot szerkeszt *Ardeleán*,

Onnan való ez a leány;

Ámde lám,

Hova került az a kaczer

*Ardeleán*.

## FELSZÓLALÁS.

— A «Szabadság» kiadójához. —

Kedves Laszky ur!

Kérem legyen szives a nyomda-festékbe egy kis ibolya-illatot tenni; mert a «Szabadság» egy idő óta nagyon foghagymaszagu.

Egy előfizető.

## TOSVÁNY ISVÁNY.

— Hős költemény. —

*Tosvány Isvány,*  
 A prókátor,  
 Nem nyulszívű,  
 Hanem bátor.  
 Karja izmos,  
 Szive mokány,  
 A két ökle  
 Vas buzogány.  
 Nem is fél ő  
 A pogánytól,  
 Sem pocztól, sem  
 Oroszlántól.  
 Nekimegy a  
 Tűznek, víznek  
 S a megvadult  
 Veszett csiznek,  
 Hanem azért  
 Megjárta, mert  
 Egy hölgy ellen  
 Indított pert,  
 A ki lakott fenn  
*Szurdokon*  
 És a végzést  
 Vette zokon  
*Páska Anna*  
 Ő nagysága,  
 Midőn *Tosvány*  
*Isvánt* látta  
 Dühbe jött és  
 A markába  
 Vasvillát vett  
 Hamarjába.  
 Utczu *Tosvány*  
*Isvány* szalad,  
 Búbjáról le-  
 Hull a kalap.  
*Páska Anna*  
 A nyomába,  
 De gyorsabb az  
 Ügyvéd lába:  
 Mindazáltal  
 Ám nem örül,  
 Hanem fut a  
 Kocsi körül.  
 Nézi ezt a  
 Pej és deres;  
 Mosolyog a  
 Fiakkeres.  
 Kinyilik a  
 Hintó ajtó  
 És kiszáll a  
 Végrehajtó.

Segíteni  
 Akar szegény,  
 De puhul a  
 Két hős legény;  
 Mert nem tágit  
*Páska Anna,*  
 Fegyverét két  
 Kézre kapja.  
 Űti, veri  
 Agyba főbe,  
 A ki nem tér  
 Ki előle.  
 A vitézek  
 Menekülnek,  
 Kerítésen  
 Át repülnek;  
 Egyik búvik  
 Fa odvába,  
*Tosvány* pedig  
 A csalányba.  
 Midőn végre  
 Késő este  
 Kimásztak, az  
*Isvány* teste  
 Csupa merő  
 Biborcsó folt,  
 Orrán, fülén,  
 Száz hólyag volt.  
 Czimboráját  
 Meg a hangya  
 Az oduban  
 Összemarta.  
 Sebesülve,  
 Összetörve,  
 Nem szállnak ők  
 Többé pörbe,  
 Ott hagyják a  
 Csatateret:  
*Páska Anna*  
 Pedig nevet,  
 Hogy megfutott  
 A két pajtás  
 És nem történt  
 Végrehajtás.  
 A hősnőre  
 Kissé félve  
 Néz azóta  
*Szurdok* népe;  
 Mert mindenki  
 Tudja azt ott,  
 Hogy két kappant  
 Megszalasztott.

## NAGYVÁRAD ÉJJEL.

— Szajora Ferencz és Lassú Mátyás városi hajdu  
eszmecseréi.



- Hó! Verda!  
 — Én gyök; nem látó?  
 — Ugy? a bija, csakugyan az tekintetes ur, dehát  
 hun kódorog ilyen kíső ícczaka?  
 — Mi köz hoz brátom? A gam dóg után jártam.  
 — Ühü, értem, hát jány dologba.  
 — Stennyilába, nem ján dlogba, nem gyök én olyan  
 czér, mint a gok főpitánya *Rimlekroly*; én csak  
*Zzülirnél*, csoráztam a *Szécsinbe*, most meg gyek  
 za ludni, hagyán nyakam ki nem trik záig.  
 — Hát mán mir törne ki a tekintetes ur nyaka.  
 — Mir? hát zir mer ilyen veszdímes cza nincs  
 egy se mint a *Kronucza*. Niz csak, egy csomba kap-  
 ták a sart és itt mart disznek. A tremtisit *Bus Dvid*  
 főzsellért kellene a közpibe belnyomni.  
 — Ugyan, ugyan ne miltóztassik zúgolódní.  
 — Hogyne zuglódnék, kor anny sok rendlensiget  
 tasztalok. A mult héten is kigyult a *Guttmaház*  
 kmínye, szertem vóna *Noszkít* a kinyseprót a füstre  
 kasztani.  
 — Anye kirem, hogy beszil ilyet az ur?  
 — Nem szilek én, dehogy szilek, nem érmes gokkal  
 szilni; nyen ludni ga is, én is gyek.  
 Jóczkát!

## A „RÓZSABOKOR.”

Hires hely a «Rózsabokor»;  
 Suhog a sok selyem fodor;  
 Minden héten van ott colon,  
 Érzik is a jó otcolon.

Szasz Ede,  
 toszojusz töltő.

## KLÁRIKA.



Hej, hej édesz isztemem, oda van a jó tedvem  
 czüszttül hull a fejemje a szejenczétlenszéd!

Az isztolában ötösztt taptam, a szejetóm med el-  
 hadott.

El biz a, czipje med a dondó!

Moszt mán én isz felszóhajthatot, hod: vót szej-  
 tóm, de mán ninczen; nade tajágot én szejetót, min-  
 den ujamja tettót.

De azij jó vilád dejült a tisz jánotra; moszt jájju-  
 czat a bolongyát a tánczisztolába; minden tejindóbe má-  
 szit fijuval fojdujot.

Edit pejczbe az *Ödönte* tajjába, mászit pejczbe az  
 ajanosz tisz *Béla* öleben jepülöt, mint a pillandó  
 és hideden, medvetöen nézet a czalfa *Edusztára*, a ti  
 szomojuan, féltétyen pizlod felém a temencze mellöl.

Ud tell neti; visszatojojom a czalfaszádát; mászot-  
 nat osztodatom a czótót, ó neti czat a limonádé jut.

Hadd plóbájja, a haszontalan fjuh, hod milyen  
 szavanu az élet szejjem netül.

Szavanu biz a, med teszejü isz, tivált másznap,  
 mitoj isztola-látodatoba jön *Hedesz* Majczi bácsi és  
 az ó szemelättája pónál szetundába *Jett* néni, czó-  
 tolom a tezeit; hanem azéjt a *Jett* néni isz czinál-  
 hatna annál az ötösznél tülönb női tézi-muntát.

El isz teszejitenet endem azzal a szot tanulászszal,  
 mejt olyan nehezen fodja a fejem a betütet; szottal  
 nadobb hajlandószádóm van netem a dazdasszonto-  
 dászhoz, mint a töjténelemhez.

Isztemem, isztemem, hiszen udsze lesz én bejőjem  
 olyan ilyóné, mint a milyen péjdául az *Ejdejü Mitesz*  
 Lóza néni, én czat olyan edszejü tisz nő atajot lenni,  
 mint az édesz mamám.

Hej czat med isz tenné valati aszt a fejszöb leján  
 isztolát hájjal, hogy elvinné a *Lovaszi* Andoj bácsi  
 tisz tutyája.

Nadon nehezen med netem a madolász, mászfele  
 húz endem a szivem.

Folytonoszan a davalléjotéjt, med a vajasztenéjéjt  
 epedet én.

## Eltévesztett utcn.

— Egy Kárpát-egyleti tag élménye. —



Nézzé csak vezető, itt jön velünk szemben egy tehén!

Ne féljen az ur, van annak a jószágnak esze és ki fog térni; különben mondtam, hogy ne jöjjünk erre, mert ezen az uton *csak a barmok járnak*.

## BAKA-LEVÉL.

Kelt levelem a lógerbe,  
Ezernyócszáz szeptemberbe.

Szivem tulipánnya, rubintom, galambom,  
*Furtaji* Juliska szeretett angyalom,  
Engedelmet kérek irásom eleén,  
Hogy mély érzés szálott a mai nap belém;  
Deha rád gondolok itten a lógerbe,  
Hideg mérsékletem, hagy engemet cserbe;  
Virágos jókedvem a szívem szoritja,  
Levelem lapját is szép virág borítja.  
Hej mikor otthon a *Csurgó* vize partján  
Pántlikás fejedet karjaim köszt tartám  
És a lábrim gombját barizgálni kezted...  
Juliskám! Sohasem felejttem én esztet.  
Most itt *Lajniczába* bezzeg de jó lenne,  
Ha reszkető karom téged ölelgetne.  
Node mán letelik a három esztendő  
S akkor vígan lobog a selyem jegykendő.  
Addig is tisztelem *Papp* Ferencz bátyámat,  
*Boros Veres* István szomszédos komámat;  
Biró uramat is, rektor uramat is;  
Édes apádat is, édes anyádat is,  
Téged pedig kedves *Furtaji* Juliska  
Ezerszer puszil a

szeretőd:

*Kis Miska.*

## AZ IJEDŐS PARIPA.



— János! Mondtam már magának, hogy nekem ne nyergelje fel többet ezt a vén bokros lovat.

— Kérem alásan nagyságos ur, ne tessék haragudni, hiszen csak akkor ijedős ez a pejko, mikor *Mannsborg* báró urat meglátja.

— Hát miért csak akkor?

— Mert fél, hogy a madarászi csikó telepre viszik nyaralni.

## Zsidó költőkből.

— Juda Halévi. —

Móricz lelke, hó megállj!  
Az én szívem értted fáj.  
Itt van ez a piczi száj,  
Puha, mint a libamáj;  
Csókold meg s ne rugkapálj.

## A szerkesztő postája.



**B. M.** (Micske.) Az *eltévedt* számokat ma küldi a kiadó. — **S. L.** (Ökrös.) Kívánsága szerint cselekedtünk. — **Carmen.** A vers nagyon pongyola és hosszú, de nem is szép dolog a hosszú. — **Ostor.** kerestük rajta a csapót, de nem csattan. — **Tavaszi dal.** Még nem nő a sóska, még nem zöldel a spenót és ön mégis zeng. Legalább várja meg, míg kiderül a mező; mert szüksége van a Pegaszusznak egy kis erőre. — **Fulánk.** (N.-Szalonta.) Na, na, mire való már az! *Sas Ele* egyik buzgó, lelkiismeretes munkása a sajtónak; mi is csipkedjük néha, de nem engedjük hogy bántsák. Különbben vegye tudomásul, hogy ezer elfoglaltsága daczára értékesebb dolgokat is ír ő. Legközelebb jelennek meg összegyűjtött munkái. A kis kötet címe *Álarcz nélkül* lesz. Olvassa el azt és meglátja belőle, hogy nem olyan gonosz legény az a kis *Sas*, a milyennek ön gondolja.